

У параболама оријенталског облика шиба европске прилике, а у збирци „Акропољ и Пирамиде“ ставља грчке и египћанске „световне назоре“ над хришћанским.

Ашкерц је смео и борбен реалиста, одушевљен за рад. То је песник слободне мисли. Он је за равноправност, како међу појединцима, тако и међу народима. Он верује у Словенство, али не на Стритарев начин. За њега је будућност Словенства у његовој свежој култури способној да живот олакша, да отклони сметње раду. Он воли индиску философију и источне форме. Ашкерчева поезија је снажна, крепкога и тврдога ритма. У песми „Моја муза“ песник је сам окарактерисао своју поезију. Певао је и у српском десетерцу.

Остали су и његови путописи у прози, наивни и развучени, нарочито „Писма из Русије“.

Ашкерц је испевао најбоље баладе и романсе у словеначкој књижевности. Имао је доста подражавалаца, али га ниједан од њих није превазишао.

З о ф к а К в е д е р .

1878—1926.

У историји словеначке књижевности и неколико жена заузимају видна и угледна места. — Половином деветнаестог века Јосипина Турнограјска Урбанчикева, једна од најкултурнијих и народно најсвеснијих жена тога времена, пише песме и приповетке; прва уноси у словеначку књижевност мотив Веронике Десенишке. — Стритарева ученица, представница идеалистичке уметности, Павлина Дољакова Пајкова писала је, нарочито под утицајем „Зорина“ романа, новеле и приповетке; у њима црта жене које благотворно утичу на мушкарце. — Вида Јерајева, са Бледа, поред песама које су испуњене љубављу према земљи и сељацима, има непосредних љубавних и дечјих песама; позната је њена лепа „Песма матере“. — Лудмила Пољанец пева у народном тону. — Последњих година развија се таленат плодне списатељке Марије Кметшове. — Марица Надлишкова пише са